

Vážená paní Radová, vážená paní Mgr. Odlová,

Koncepční záměr reformy financování regionálního školství považuji za nepřijatelný. Jedná se o systémový optimalizační nástroj, který je v této fázi zaměřen na likvidaci venkovských plně organizovaných škol. Uvádím v této fázi, neb pouhým přenastavením parametrů (tzv. optima a regresivních koeficientů) může být „optimalizováno“ následně kdykoliv, cokoliv, kdekoliv. Za velmi nebezpečné považuji též ustanovení o „mimořádné podpoře vybraných škol (resp. oborů ve vybraných školách). Jedná se o vytvoření velmi nestandardního prostředí, které navozuje řadu otázek o pravém smyslu tohoto nástroje. Velký problém Koncepčního záměru vidím také v naprostém diletantismu uváděných modelových výpočtů. Začtu-li se do premis jednotlivých příkladů detailně, zjišťuji, že vůbec neodpovídají reálným číslům. Uváděny jsou zcela mylné úvahy vyučujících na jednotlivých stupních škol, zcela neodpovídající týdenní časové dotace jednotlivých stupňů škol. K smíchu je také uváděný průměrný plat pedagogů 27 resp. 24 tisíc Kč (tedy pokud mohu posoudit vzhledem ke mzdovému poměru v naší škole) Vede mě to tedy k závěru, že je tento materiál nekvalitně připravený a nebo jsou zde uvedena záměrně matoucí data, která mají za cíl dospět k nerelevantním výpočtům.

Nejsem odborníkem na současný systém financování veřejných škol, mohu jen nabídnout informace o systému financování škol tzv. soukromých, mezi které je naše škola zařazena (přestože jsme obecně prospěšnou společností - neziskovou organizací). Volá-li ministerstvo po systému, který je průhledný a transparentní, předvídatelný, spravedlivý, efektivní (z ekonomického pohledu) a hlavně nebude nadměrně zatěžovat státní rozpočet (nebude utráceno více, než je k dispozici), je právě systém financování soukromých škol skvělým výchozím bodem.

Základem tohoto systému je zákon 306/1995 Sb. a normativní financování, kde jednotkou výkonu je žák. MŠMT každoročně v lednu zveřejní normativy na 1 žáka ZŠ, MŠ, jednotlivých oborů SŠ..., 1 dítě ve školní družině, školním klubu... a ředitel těchto vzdělávacích zařízení jednoduchým matematickým výpočtem (součinem) zjistí, jaký objem finančních prostředků má k dispozici. Dále jsou ministerstvem stanoveny normativní příplatky na jednotlivé „diagnózy“ integrovaných žáků. Taktéž jednoduchý součin normativu a jejich počtu.

Ředitel pak každý měsíc hlásí počet žáků a skladbu integrovaných dětí a dle tohoto hlášení je rozpočet průběžně upravován. Nemůže tedy dojít k tomu, že při přesunu žáků v průběhu roku na tohoto žáka dostává škola, do které vlastně nechodí finanční prostředky a naopak. Samozřejmě je to systém tvrdý, ovšem maximálně spravedlivý. Ministerstvo přesně přeci ví, kolik má na daný kalendářní rok finančních prostředků a také disponuje daty, kolik že máme v ČR žáků mateřských,

základních, středních atd. škol. Stanovení normativu by tedy slušnému ekonomovi sedícímu v Karmelitské ul. nemělo činit velké potíže.

Samozřejmě může tvůrce koncepce namítat, že některé školy a regiony je nutné podpořit více. Namítne-li to, bude to v hrubém rozporu s tím, co jsem se dozvěděl při jednání s panem Ing. Finkem dne 28. 12. 2012 na MŠMT. Ubezpečoval mě, že není možné, aby školy se stejným počtem žáků v různých lokalitách měly jiné potřeby. Osobně se domnívám, že to možné je a dokonce velmi pravděpodobné. Nechci uvádět konkrétní příklady, abych se nějakého regionu nedotkl. Pro tyto případy by přece bylo možné využít osvědčené a fungující tzv. rozvojové programy, jejichž správu bych svěřil do rukou Krajských úřadů a obcí III (bývalých okresů). Ty mají přeci velmi blízko k danému problému a to v pravém slova smyslu. Jejich znalost „místních poměrů“ by v realizaci těchto rozvojových programů byla nedocenitelná. V neposlední řadě je přeci k dispozici řada dotačních titulů a grantových řízení, které mohou situaci „aktivních“ škol výrazně vylepšit.

Závěrem si dovoluji ještě jednu poznámku. Pana Ing. Finkého jsem se ptal, proč nebyla vedena veřejná diskuse při tvorbě tohoto materiálu a otvírá se až nyní, v naprosto nevhodné a časově velmi omezené době, navíc po schválení materiálu vládou. Odpověď zněla, že kdybychom čekali na výsledek diskuse, která by předcházela vzniku tohoto materiálu, neměli bychom koncepci ani za několik let. Je to smutné, ale asi měl pravdu. Osobně si však myslím, že by to za chvíli strpení stálo. Rozhodně bychom si ušetřili mnoho emocí, nervů a vláda by mohla projednávat obecně přijatelný materiál.

To, že je reforma financování veřejných škol nutná je asi zřejmé. Neměla by však být optimalizačním nástrojem, ale měla by v první řadě vést k podpoře kvalitního a smysluplného vzdělávání. Bude-li přijímána z jakéhokoliv jiného důvodu, její důsledky se nám vrátí jako nehorázný úrok z nesmyslně a ve spěchu uzavřené půjčky.

Jsem tedy pro odmítnutí nejen této koncepce, ale též pro odmítnutí tohoto způsobu tvorby koncepčních záměrů v tak důležité oblasti, kterou je vzdělávání.

S pozdravem

Jan Jiterský

ředitel o.p.s.

ZŠ Bodláka a Pampelišky, o.p.s.

Ve Veliši dne 30. prosince 2011

